

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/76/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122010957
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4122010957.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a/, písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 10.10.2025, sp. zn. 6T/50/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. februára 2026, takto

rozhodol:

I.
Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e
sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému A. B., narodenému XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom D. XXX/XX, E.,
toho času v ÚVV a ÚVTOS Bratislava,

u k l a d á :

podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/
Trestného zákona a zistiť priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného
zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného
zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6
(šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu
na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušujú skoršie výroky o treste uložené mu trestným rozkazom
Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 6T/9/2022 zo dňa 14.04.2022, právoplatným dňa 10.05.2022 a
trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 46T/29/2022 zo dňa 13.10.2022, právoplatným
dňa 14.04.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom
na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

II.
Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože
nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) uznal obžalovaného A. B. (ďalej aj ako „obžalovaný“) vinným zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024 (ktorá účinnosť vyplýva jednak z modifikácie obžaloby na hlavnom pojednávaní, ako i z odôvodnenia rozhodnutia, i keď táto skutočnosť nebola pojatá do výroku) s poukazom na § 139 ods. 1, písm. e/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024 (ďalej bude v texte použitá len skratka „Tr. zák.“), ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že:

pod zámienkou sprostredkovania uzatvorenia zmluvy na odpredaj odstrelu zvery a zveriny v poľovnom revíry F. F. nachádzajúcom sa v okrese D. oslovil v mesiaci F. XXXX poškodeného F. F., nar. XX.XX.XXXX, predsedu poľovníckej organizácie D. G. F., ktorý sa následne dňa XX.XX.XXXX uchádzal so žiadosťou o odpredaj odstrelu zvery a zveriny v poľovnom revíry F. F. vo verejnej súťaži vyhlásenej H. C. A., štátnym podnikom, pričom následne A. B. kontaktoval dňa XX.XX.XXXX telefonicky F. F. a tvrdil mu, že zmluva jeho poľovného združenia s H. C. A., štátnym podnikom na odstrel zvery v poľovnom revíry F. F. už bola podpísaná a je potrebné uhradiť sumu za nájom za prvý rok a za prenájom chaty nachádzajúcej sa v tomto revíry vo výške 25.000,- EUR a zároveň ho oboznámil aj s ponukou na odpredaj odstrelu zvery a zveriny v poľovnom revíru B. nachádzajúcom sa v okrese A. C., ktorý mal byť voľný, pričom cena za ročný nájom a chatu za tento revír mala byť tiež 25.000,- EUR, a teda je potrebné, aby F. F. uhradil sumu 50.000,- Eur za oba poľovné revíry, ktorú sumu následne dňa XX.XX.XXXX v priestoroch hotela I. na J. K. XX L. M. prevzal od poškodeného, pričom však verejná súťaž na vyhodnocovanie žiadostí o odpredaj odstrelu zveri a zveriny pre poľovný revír B. sa uskutočnila až dňa XX.XX.XXXX a D. G. F. v nej bol neúspešný a zmluva na odstrel zvery pre poľovný revír F. F. bola uzatvorená s iným poľovným združením až dňa XX.XX.XXXX a zmluva na odstrel zvery pre poľovný revír B. dňa XX.XX.XXXX, čím poškodeného F. F. uviedol do omylu tvrdením, došlo v prospech jeho poľovného združenia k uzatvoreniu zmlúv na odpredaj odstrelu zvery a zveriny v poľovných revíroch F. F. I. B. a vylákal tak od poškodeného sumu 50.000,- EUR.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený skorší výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/24/2025 zo dňa 24.04.2025, právoplatného dňa 24.04.2025, ktorým bol zrušený výrok o treste rozsudku Mestského súdu Bratislava I. sp. zn. 37T/32/2024 zo dňa 27.01.2025 a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/29/2022 zo dňa 13.10.2022, právoplatného dňa 14.04.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný uhradiť poškodenému F. F. škodu vo výške 50.000,- eur.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ako i obžalovaný čo do výroku o treste a proti konaniu, ktoré napadnutému výroku predchádzalo.

Prokurátor písomne odôvodnil odvolanie tak, že súd I. stupňa nesprávne ukladal obžalovanému súhrnný trest aj vo vzťahu k rozsudku Mestského súdu Bratislava I. sp. zn. 37T/32/2024 zo dňa 27.01.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/24/2025, keďže tieto skutky netvoria vo vzťahu k aktuálne prejednávanému skutku vo veci 6T/50/2022 viacčinný súbeh, ale ide o recidívu trestnej činnosti. Obžalovanému mal byť ukladaný súhrnný trest len vo vzťahu ku skutkom vedeným na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 46T/29/2022 za súčasného zrušenia výroku o treste tohto súdu, ako aj zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 6T/9/2022. Rozsudok Mestského súdu Bratislava I. sp. zn. 37T/32/2024 bol totiž vyhlásený až dňa 12.02.2025, teda po spáchaní trestného činu, za ktorý je aktuálne obžalovaný. Navrhol teda zrušiť postupom podľa § 321 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť v naznačenom smere.

Obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tak, že je presvedčený, že postup súdu I. stupňa, keď zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok zo dňa 13.10.2022 sp. zn. 46T/29/2022 nebol správny, keďže uvedený trestný rozkaz bol podľa neho vydaný v rozpore so zásadou špeciality, a to až po jeho vydaní z územia Poľskej republiky, pričom pre konanie na Okresnom súde Pezinok vydaný nebol. Dňa 14.06.2024 bol vydaný z D. len za účelom vedenia trestných konaní vo veciach Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 1Tp/29/2023, Okresného súdu Trnava sp. zn. 10T/18/2022 a Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/50/2022. Okresný súd Pezinok európsky zatýkací rozkaz ani nevydal, preto ním vydaný a správoplatný trestný rozkaz nie je zákonný. Poukázal v tejto súvislosti na § 496 ods. 1 Tr. por. a nasledujúce a navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a aby sám rozhodol o uložení trestu bez prihladnutia na trest z trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok zo dňa 13.10.2022 sp. zn. 46T/29/2022.

Obžalovaný odvolanie doplnil aj sám, kde uviedol, že rozsudok napáda voči výroku o treste a proti konaniu, ktoré napadnutému výroku predchádzalo s tým, že k vine sa vyjadrovať nebude, lebo urobil vyhlásenie. Konštatoval, že prokurátor na hlavnom pojednávaní predniesol zmenu právnej úpravy a modifikoval obžalobu iba tak, že „namiesto značnej škody ide o väčšiu škodu, a teda v právnej kvalifikácii v rámci modifikácie o zločin podvodu podľa § 221, ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.“ bez toho, aby predniesol celú obžalobu. Tým došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu s poukazom na § 256 Tr. por. a § 2 ods. 18, ods. 19 Tr. por. Pokiaľ ide o výrok o treste, bola u neho zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm., h/, písm. m/ Tr. zák. a použitý § 38 ods. 3 Tr. zák., keď bola zvýšená dolná hranica trestnej sadzby o 1/3-inu pri súčasnom použití § 42 ods. 2 Tr. zák. (zrejme mal na mysli § 41 ods. 2 Tr. zák.). Konštatoval, že v takom prípade § 38 ods. 3 sa nepoužije, ak by bolo podľa § 42 Tr. zák. uloženie súhrnného trestu neprímerane prísne. Poukázal na dvojité pričítanie nepriaznivej okolnosti podľa § 37 písm. h/ a písm. m/ Tr. zák. Má za to, že súd I. stupňa mohol podľa § 44 Tr. zák. upustiť od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený krajským súdom v Bratislave sp. zn. 4To/24/2025 vo výmere 2 roky a 2 mesiace a Okresným súdom Pezinok sp. zn. 46T/29/2022 v trvaní 2 roky možno považovať za dostatočné. Súčasne dal do pozornosti, že v prejednávanej veci urobil vyhlásenie o vine, čo možno „oceniť“ trestnom odňatím slobody zníženým o 1/3-inu. Ďalej poukázal na porušenie zásady špeciality uvedenej v § 31 zákona č. 154/2010 Z. z., keď bol dňa 14.06.2024 vydaný z D. len na základe európskeho zatykača Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 1Tp/29/2023, Okresného súdu Trnava sp. zn. 10T/18/2022 a Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/50/2002. Tým, že súd I. stupňa zrušil aj trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/29/2022, právoplatný dňa 14.04.2025, porušil zásadu špeciality, keďže pre toto trestné stíhanie Okresného súdu Pezinok vydaný nebol a zásady špeciality sa po jeho vydaní nevzdal. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.04.2025 sp. zn. 4To/24/2025, v ktorom sa tento súd vyjadril k uvedenej problematike. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd podľa § 316 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. e/ Tr. por. napadnutý výrok o treste zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre na základe podaného odvolania vykonal dňa 11.02.2026 verejné zasadnutie, na ktorom prokurátor zotrval na podanom odvolaní tvrdiac, že je potrebné ukladať obžalovanému súhrnný trest len vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/29/2022, a preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o treste sám tak, že podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom od 06.08.2024, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a 42 ods. 1 Tr. zák., uložil obžalovanému primeraný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní najmenej 4 roky a 6 mesiacov, na ktorého výkon ho zaradí podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. navrhol zrušiť výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/29/2022 zo dňa 13.10.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia a výroky na toto rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť, resp. v časti, v ktorej namietal uloženie súhrnného trestu, ho považoval za čiastočne dôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na písomne podanom odvolaní a jeho dôvodoch a navrhla, aby bolo tomuto vyhovené a rozhodnuté v zmysle písomného petitu uvedeného v odvolaní. Alternatívne navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju znovu rozhodol. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, s týmto sa nestotožnila a považovala ho za nedôvodné a navrhla ho zamietnuť.

Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a jeho dôvodoch a doplnil, že aj pred súdom I. stupňa žiadal, aby bol vypočutý ako spolupracujúca osoba podľa § 33a Tr. por., čo nebolo vykonané, prokurátor ho navštívil až po 3 mesiacoch, kde vypovedal, pričom zápisnicu doložil do spisu. Navrhol preto, aby bola vec vrátená súdu I. stupňa, aby ju tento znovu prejednal a rozhodol. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, navrhol, aby bola vec vrátená súdu I. stupňa.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaniami nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a vykonaní verejného zasadnutia, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného je nedôvodné. Krajský súd na podklade uvedeného zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. z dôvodu, že súd I. stupňa sa pri ukladaní trestu nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a súčasne bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Odvolací súd sa nezaoberal výrokom o vine, keďže proti tomuto výroku obžalovaný ani prokurátor odvolanie nepodali, pričom obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa vyhlásenie o vine, ktoré súd I. stupňa prijal, takže výrok o vine nadobudol právoplatnosť. Poukazujúc na vyššie uvedené, nadriadený súd preskúmaval iba výrok o treste a konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného smerujúce proti konaniu, ktoré napadnutému výroku o treste predchádzalo, resp., že na hlavnom pojednávaní nebola prednesená celá obžaloba prokurátorom postupom podľa § 256 Tr. por., krajský súd konštatuje, že v zmysle tohto ustanovenia je prokurátor povinný predniesť obžalobu. Pokiaľ ide o rozsah prednesu obžaloby, právna úprava nie je úplne jednoznačná. Ustanovenie § 256 ods. 1 Tr. por. pracuje so slovným spojením „prednesenie obžaloby“, čo môže evokovať aj dojem o prednesení obžaloby v celom jej rozsahu. V tomto ohľade je však potrebné aplikovať reštriktívny výklad, ku ktorému sa priklonila aj aplikačná prax. Ak by sme totiž pripustili výklad, v zmysle ktorého je potrebné na začiatku hlavného pojednávania predniesť komplexné znenie obžaloby, odporovalo by to primárne rýchlosti a hospodárnosti trestného konania, najmä v situáciách, v ktorých je obžaloba podávaná pre zložité trestné veci, prípadne pri mnohých skutkoch, čo by mohlo trvať aj niekoľko hodín. Okrem toho by to bolo nadbytočné a duplicitné, keďže obžaloba, resp. jej rovnopis sa v zmysle ustanovenia § 240 Tr. por. doručuje všetkým stranám trestného konania, ktoré tak majú vytvorený dostatočný a reálny priestor pre detailné preštudovanie obžaloby, k čomu slúži aj lehota na prípravu na hlavné pojednávanie v zmysle § 247 ods. 1 Tr. por. V prejednávanej veci pritom prokurátor modifikoval obžalobu v prospech obžalovaného vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, ktorý navrhol kvalifikovať v zmysle novely Trestného zákona. Taktiež krajský súd pripomína, že obžalovaný bol prítomný na hlavnom pojednávaní, na ktorom bola prednesená obžaloba vrátane jeho obhajcu a ani jeden z nich uvedenú skutočnosť nenamietali, naopak, obžalovaný dokonca urobil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu. V neposlednom rade krajský súd zdôrazňuje, že ak by sme aj trvali na skutočnosti, že je potrebné prečítať obžalobu v celom rozsahu a toto nebolo vykonané, nemalo by to žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci s poukazom na následné vyhlásenie o vine obžalovaného, ktorý vedel, k akej obžalobe robí vyhlásenie a na všetky otázky v zmysle § 333 Tr. por. položené mu zákonným sudcom odpovedal „áno“. S poukazom na túto skutočnosť krajský súd konštatuje, že bez ohľadu na spôsob prednesu obžaloby prokurátorom, nebolo porušené žiadne právo na obhajobu, tento sa mohol k obžalobe vyjadriť, čo tak on, ani obhajca nevyužili. Z týchto dôvodov považuje krajský súd námietky obžalovaného za nedôvodné.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného prednesenej na verejnom zasadnutí krajského súdu, že nebol vypočutý ako spolupracujúca osoba podľa § 33a Tr. por., resp. na základe jeho žiadosti pred súdom I. stupňa tak urobil až prokurátor, k čomu doložil tiež zápisnicu o podaní trestného oznámenia spísanú Okresnou prokuratúrou Bratislava I. dňa 16.10.2025 pod číslom 1 Pv 49/22/1101, krajský súd konštatuje, že obžalovaný žiadal vypovedať o skutočnostiach, ktoré sa netýkajú priamo prejednávanej trestnej veci berúc na vedomie, že toto jeho oznámenie nemusí mať žiadny dopad na túto vec. Krajský súd na margo tejto námietky obžalovaného konštatuje, že nie každé podanie trestného oznámenia v inej trestnej veci má charakter využitia inštitútu tzv. „spolupracujúcej osoby“, ktorej by mal byť poskytnutý zákonný benefit. V danom prípade sa zo strany obžalovaného jednalo len o podanie trestného oznámenia v inej veci bez akýchkoľvek výhod.

Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný podal odvolanie voči trestu tvrdiac, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu pochybil, keď sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami a v dôsledku toho mu uložil súhrnný trest aj vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Pezinok sp. zn. 46T/29/2022, hoci na tomto súde bola porušená zásada špeciality. Ďalej namietol, že mu boli nesprávne 2-krát pričítané priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. pri súčasnom ukladaní trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Požadoval uloženie trestu odňatia slobody bez prihliadnutia na trest uložený mu Okresným súdom Pezinok sp. zn. 46T/29/2022, resp. vrátenie veci súdu I. stupňa na nové rozhodnutie. Naproti tomu prokurátor podal odvolanie z dôvodu, že bol obžalovanému nesprávne uložený súhrnný trest aj vo vzťahu k odsúdeniu Mestským súdom Bratislava I. pod sp. zn. 37T/32/2024.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného, z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol v minulosti 9-krát súdne trestaný, z odsúdení, na ktoré možno prihliadnuť. Súčasne je z tohto registra zrejmé, že v osobe obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu opakovane páchajúceho trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák. Takto bol odsúdený aj v konaniach vedených pred Okresným súdom Bratislava I. sp. zn. 5T/134/2007, Okresným súdom Komárno sp. zn. 2T/109/2009, Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 9T/135/2009, Okresným súdom Bratislava III. sp. zn. 1T/165/2010 a Okresným súdom Pezinok sp. zn. 2T/4/2013.

Následne bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo pod sp. zn. 6T/134/2009 zo dňa 30.09.2014, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline dňa 02.12.2014, kde bol uznaný vinným pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 10 rokov a peňažný trest vo výške 1.000,- eur, pri súčasnom zrušení skorších výrokov o treste z rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/109/2009, Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/4/2013, sp. zn. Okresného súdu Bratislava I. 5T/134/2007, rozsudku Okresného súdu Bratislava III. 1T/165/2010 a Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 9T/135/2009 s tým, že dňa 27.10.2016 bol podmiennečne prepustený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou na dva roky, v ktorej sa osvedčil dňa 27.10.2021.

Ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 14.04.2022 sp. zn. 6T/9/2022, právoplatným dňa 10.05.2022 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. za skutky spáchané od 26.05.2021 do 04.06.2021, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, ktorý bol zrušený následným trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo dňa 13.10.2022 sp. zn. 46T/29/2022, právoplatným dňa 14.06.2025, kde bol taktiež odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za skutok spáchaný dňa 15.03.2021, za čo mu bol uložený spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody na dva roky a súčasne bol zrušený výrok o vine a treste predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 6T/9/2022.

Ako posledné odsúdenie má evidované v odpise z registra trestov rozsudok Mestského súdu Bratislava I. sp. zn. 37T/32/2024 zo dňa 12.02.2025, právoplatné v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/24/2025 dňa 24.04.2025 pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., za skutky spáchané od 23.02.2022 do 30.06.2022, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 2 mesiace.

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky bolo zistené, že obžalovaný bol 2-krát priestupkovo prejednávaný za priestupky na úseku cestnej premávky.

Z lustrácie ZVJS vyplýva, že toho času vykonáva od 14.06.2024 s predpokladaným koncom výkonu trestu 24.07.2026 trest mu uložený Mestským súdom Bratislava I. pod sp. zn. 37T/32/2024.

S ohľadom na odvolacie námietky tak obžalovaného, ako i prokurátora krajský súd skúmal v prejednávanej veci trest uložený súdom I. stupňa, pričom zistil nasledovné.

Pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti, správne súd I. stupňa zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa k spáchanému skutku priznal a tento úprimne oľutoval. Správne súd I. stupňa vzhľadom u obžalovaného aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., keďže obžalovanému bol ukladaný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť (viac skutkov) a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., keď prihliadol na skutočnosť, že už bol v minulosti odsúdený.

Krajský súd konštatuje, že správne súd I. stupňa pri ukladaní trestu postupoval aj podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., to znamená, obžalovanému zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z dôvodu opätovného spáchania zločinu, keďže toho času je stíhaný pre zločin a v minulosti bol pre zločin odsúdený Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 6T/134/2009.

Súd I. stupňa vzhľadom na upravenú právnu kvalifikáciu obžaloby na hlavnom pojednávaní správne teda uznal obžalovaného vinným po jeho vyhlásení o vine zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024, a nie účinného v čase spáchania skutku, vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zák., keďže Trestný zákon účinný od 06.08.2024 je pre neho priaznivejší z dôvodu, že umožňuje pri trestnom čine podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. uložiť trest odňatia slobody v trvaní 2 až 8 rokov, a nie 3 až 10 rokov, ako tomu bolo do 05.08.2024. Takto pri ukladaní trestu súd I. stupňa vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 221 ods. 3 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 v rozpätí 2 až 8 rokov, resp. po úprave podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. z rozpätia trestnej sadzby 4 až 8 rokov.

Súčasne správne súd I. stupňa ukladal obžalovanému súhrnný trest s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., t. j. s použitím tzv. asperačnej zásady, avšak jej použitie v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol. Krajský súd teda dopĺňa, že po použití tejto zásady, keď sa zvýšila horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu z dôvodu ukladania trestu za viacčinný súbeh trestných činov, z ktorých minimálne jeden je zločinom, bolo nutné u obžalovaného ukladať trest z rozpätia trestnej sadzby po uvedených úpravách 4 roky až 10 rokov 8 mesiacov.

Pokiaľ ide o potrebu ukladania súhrnného trestu, vo vzťahu ku ktorej skutočnosti boli námietky tak zo strany obžalovaného, ako aj prokurátora, krajský súd konštatuje, že v tejto časti bolo odvolanie prokurátora dôvodné. Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie súhrnného trestu (t. j. podľa zásad uvedených podľa § 41 Tr. zák. tak, že mu uloží trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa toho ustanoveného zákona, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný).

Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona krajský súd konštatuje, že obžalovanému bol v prejednávanej veci ukladaný trest za skutok zo dňa 21.09.2019. Následne obžalovaný spáchal skutok dňa 15.03.2021, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok pod sp. zn. 46T/29/2022, doručený mu dňa 18.07.2024, čomu predchádzalo spáchanie skutkov v čase od 26.05.2021 do 04.06.2021, pre ktoré bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. pod sp. zn. 6T/9/2022 právoplatným dňa 10.05.2022. Z uvedeného vyplýva, že skutky spáchané dňa 21.09.2019 (vedené pod sp. zn. 6T/50/2022), dňa 15.03.2021 (vedené pod sp. zn. 46T/29/2022) a v dňoch od 26.05.2021 do 04.06.2021 (vedené pod sp. zn. 6T/9/2022) tvoria súbeh trestných činov, keďže za niektorý z týchto skutkov bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok vo veci vedenej pod sp. zn. 6T/9/2022 (resp. vydanie trestného rozkazu v tejto veci zo dňa 14.04.2022, právoplatného dňa 10.05.2022). Vo vzťahu iba k týmto dvom citovaným odsúdeniam, t. j. Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 6T/9/2022 a Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/29/2022 bolo potrebné ukladať súhrnný trest.

Pokiaľ ide o odsúdenie Mestským súdom Bratislava I. sp. zn. 37T/32/2024 zo dňa 12.02.2025, právoplatné v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/24/2025 zo dňa 24.04.2025, je potrebné uviesť, že vo vzťahu k tomuto odsúdeniu nejde o súbeh zbiehajúcej sa trestnej činnosti, keďže v tomto konaní bol odsúdený za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. za skutky spáchané od 23.02.2022 do 30.06.2022. Keďže v tejto veci išlo o pokračovací trestný čin, ktorý bol dokonaný ukončením posledného čiastkového útoku tohto trestného činu, v danom

prípade dňa 30.06.2022, čo nastalo až po tom, ako mu bol vo veci vedenej pod sp. zn. 6T/9/2022 na Okresnom súde Bratislava I. doručený trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2022, nie je možné, aby išlo o súbeh trestných činov, ale o recidívu. Z tohto dôvodu správne prokurátor namietal nemožnosť ukladania súhrnného trestu aj vo vzťahu k tomuto odsúdeniu a súčasne z tohto dôvodu krajský súd na podklade podaných odvolaní postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo vzťahu k výroku o uloženom treste.

Krajský súd pri ukladaní trestu teda prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti trestne stíhaný, aj priestupkovo prejednávaný za priestupky na úseku cestnej premávky, t. j. nejde o prvotrestanú osobu, navyše sa dopustil úmyselného trestného činu, ktorý má charakter zločinu a ako bolo vyššie citované, ukladal mu trest súhrnný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, t. j. za viac skutkov. Z uvedeného dôvodu teda zistil potrebu ukladania trestu odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby 4 roky až 10 rokov 8 mesiacov.

Krajský súd má za to, že súdom I. stupňa uložený trest pri vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, t. j. pri dolnej hranici trestnej sadzby, nie je pre neho neprimerane prísny a súčasne že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje uloženie takéhoto trestu. Preto po zrušení výroku o treste aj krajský súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody práve v tejto výmere. Krajský súd práve vzhľadom na spôsob predchádzajúceho vedenia života obžalovaného, keďže u neho nešlo iba o ojedinelý exces, ale o súvislé porušovanie Právneho poriadku Slovenskej republiky, považuje na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti nevyhnutné mu uložiť práve nepodmienečný trest v uvedenej výmere, pri nezistení podmienok na uloženie trestu v zníženej výmere pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa ustanovenia § 39 Tr. zák.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pritom vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 33a, § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech a súčasne rešpektoval, že páchatel'ovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie, pričom sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Súčasne zohľadnil aj skutočnosť, že nesmie mu byť uložená sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode.

Krajský súd zdôrazňuje, že trest musí spĺňať aj účely generálnej prevencie na výstrahu pre ostatných občanov pred páchaním obdobnej trestnej činnosti. Aj preto krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný, a to napriek tomu, že v prejednáwanej veci sa obžalovaný priznal a urobil vyhlásenie o vine a musel tak urobiť aj s poukazom § 42 ods. 2 Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že pri ukladaní súhrnného trestu je nutné postupovať podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., a preto spolu s uložením súhrnného trestu zrušil skoršie výroky o treste uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 6T/9/2022 a trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/29/2022.

Následne teda krajský súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, ktorý v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia nesmie byť miernejší, ako je trest uložený skorším rozsudkom, t. j. v danom prípade nesmel byť miernejší ako 2 roky, ktorý mu bol uložený ako „spoločný trest“ vo veci vedenej na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 46T/29/2022 pri súčasnom zrušení výroku o treste z predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Bratislava I. sp. zn. 6T/9/2022. Pôvodný trest Okresného súdu Bratislava I. vo výmere 2 roky mu teda krajský súd navýšil na 4 roky a 6 mesiacov s poukazom na nutnú aplikáciu § 38 ods. 3 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu. Napriek jeho trestnej minulosti mu uložil trest v trvaní 4 roky a 6 mesiacov, t. j. pri dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá je v jeho prípade, ako bolo vyššie uvedené 4 roky až 10 rokov a 8 mesiacov.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného, že aplikovaním všetkých vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona došlo k porušeniu zásady zákazu dvojitého pričítania uvedenej v § 38 ods. 1 Tr. zák., krajský súd konštatuje, že takéto porušenie nevzhladol, keďže dolná hranica trestnej sadzby mu bola zvýšená iba 1-krát s poukazom na opätovné spáchanie zločinu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a horná hranica raz pri aplikácii tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Aj podľa zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 47/2020 uverejneného v zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu pod R 26/2020 po nadobudnutí účinkov Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 o nesúlade § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou z čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky je ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. (t. č. § 38 ods. 5 Tr. zák.) obsolentné, keďže už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorý zvyšuje len hornú hranicu trestnej sadzby a ustanovení § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák. (po novele Trestného zákona účinné od 06.08.2024 ide o § 38 ods. 3, ods. 4), ktoré z tam uvedených dôvodov zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby a je apriori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatel'a neprimerane prísne. Z uvedeného dôvodu nedošlo k porušeniu tejto zásady.

Vo vzťahu k ďalšej námietke obžalovaného ohľadne porušenia ustanovenia § 496 Tr. por., keď mu je ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 13.10.2022 sp. zn. 46T/29/2022, ktorý bol vydaný v rozpore so zásadou špeciality, krajský súd konštatuje, že je pravdou, že obžalovaný po jeho vydaní z D. republiky na územie Slovenskej republiky na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu (ďalej len „EZR“) dňa 14.06.2024 si uplatnil zásadu špeciality a vydaný bol iba pre trestné veci vedené na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 1Tp/29/2023, na Okresnom súde Trnava sp. zn. 10T/18/2022 a Okresnom súde Nitra sp. zn. 6T/50/2022. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci, t. j. pod sp. zn. 6T/50/2022 bol riadne vydaný na základe EZR a pokiaľ ide o prípadnú zákonnosť jeho vydania aj vo vzťahu ku konaniu vedenom na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 46T/29/2022, treba konštatovať, že túto nie je možné preskúmať v prejednávanej veci. Prípadnú nezákonnosť, ako uvádza obžalovaný, jeho odsúdenia Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 46T/29/2022 je možné posúdiť iba na základe mimoriadnych opravných prostriedkov podaných v konaní Okresného súdu Pezinok, a nie v tomto trestnom konaní. Krajský súd preto musí toho času vychádzať z toho, že obžalovaný bol právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/29/2022 zo dňa 13.10.2022 (t. j. pred jeho vydaním z D. republiky), ktorý mu však bol doručený až po jeho vydaní na územie Slovenskej republiky, voči ktorému podal odpor, ktorý vzal následne späť dňa 14.04.2025 (t. j. až po jeho vydaní). Keďže uvedené odsúdenie má platne evidované aj v odpise z registra trestov a jeho odsúdenie Okresným súdom Pezinok sp. zn. 46T/29/2022 je toho času právoplatné, krajský súd musel prihliadnuť aj na toto odsúdenie a pri zistení podmienok na uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k nemu, mu takýto trest uložiť.

Okrem vyššie uvedeného krajský súd poukazuje na to, že uloženie súhrnného trestu je vždy pre obžalovaného priaznivejšie, keďže za zbierajúcu sa trestnú činnosť má uložený iba jeden trest. Ak by na odsúdenie Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/29/2022 krajský súd neprihliadal, musel by mu uložiť trest samostatný bez zrušenia predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Pezinok, čo by pre obžalovaného znamenalo okrem 2 rokov nepodmienečného trestu odňatia slobody uložených mu Okresným súdom Pezinok, uloženie ďalšieho trestu odňatia slobody v tejto veci. Zo všetkých týchto dôvodov považoval tak krajský súd námietky obžalovaného vo vzťahu k uloženému trestu za právne irelevantné.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, správne postupoval už súd I. stupňa, pokiaľ ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (odsúdenie pod sp. zn. 6T/134/2009, z ktorého výkonu trestu bol podmienne prepustený dňa 27.10.2016). Preto aj krajský súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedených záverov krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže boli splnené zákonné podmienky na takýto procesný postup a nebolo potrebné z tohto dôvodu vec vrátiť súdu I. stupňa na nové rozhodnutie o treste. Súčasne krajský súd odvolacie námietky obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné, preto jeho odvolanie postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Výrok o vine a výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku zostali týmto rozhodnutím krajského súdu nedotknuté. Krajský súd napriek vyššie uvedenému poukazuje na zrejmú nesprávnosť vo výroku napadnutého rozsudku, a to konkrétne v právnej vete, kde je uvedené, že obžalovaný „...spôsobil značnú škodu...“, pričom správne aj podľa právnej kvalifikácie, ako bola zmenená, malo byť uvedené „...spôsobil väčšiu škodu...“ Keďže však právna kvalifikácia bola správne uvedená a postavenie obžalovaného sa touto zrejmou nesprávnosťou nezhoršilo, krajský súd uvedené pochybenie nenaprával zrušením výroku o vine práve aj s poukazom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.